

MĂLINI

ÎN SLUJBA „TEZAUURULUI VERDE”

● interviu cu inginerul Ciprian Cimbru, șeful Ocolului Silvic Mălini

- *Domnule inginer, vă propun ca la începutul discuției noastre să faceți o scurtă prezentare a instituției pe care o conduceți.*

- Ocolul Silvic Mălini gestionează o suprafață de 18.350 hectare de pădure - pădure proprietate publică a statului român. O parte a acestei suprafețe, 10.300 hectare, se află în limitele comunei Mălini, cealaltă parte în limitele comunei Slatina. Iată și principalele specii care alcătuiesc pădurile noastre: molid (în proporție de 34 la sută), brad (32 la sută), fag (32 la sută), paltin (unu la sută) și alte specii de esență tare (unu la sută).

Ca organizare, Ocolul Silvic Mălini are o structură centrală, cu șapte persoane care lucrează la birou; iar în teren cinci districte, cu câte un șef district și cinci pădurari (Suha Mare, Nemțișoru, Poiana Doamnei, Suha Mică - Găinești și Ciumârna); precum și o formație de exploatare: un maistru și șapte muncitori.

- *Profesiunea dumneavoastră și a oamenilor pe care îi conduceți este una frumoasă, dar și cu răspunderi, cu implicații economice, sociale, ecologice. Ce norme stau la baza activității personalului silvic?*

- Ca orice domeniu al societății, și cel silvic este condus după legi, legi generale sau speciale, după regulamente și instrucțiuni de specialitate elaborate de forurile superioare. Dar documentul de referință pentru activitatea noastră este amenajamentul silvic. Amenajamentul silvic este un document științific, complex, cu prevederi pe termen de 10 ani. Pe scurt, un asemenea plan are în vedere tot ce se va întâmpla cu pădurea de-a lungul unui deceniu: volumul tăierilor, cultura pădurii, dinamica vânatului, realizarea drumurilor. Totul este analizat și planificat până la unitatea de suprafață pe care noi o numim parcelă.

- *Domnule inginer, în zona noastră, gospodărirea pădurii are o istorie îndelungată. Referiți-vă la câteva momente importante ale acestei istorii.*

- Din păcate, nu dispunem încă de o cercetare sistematică a trecutului pădurii din această parte de țară. Sunt informații

potrivit cărora pe valea Suhei Mari și a Suhei Mici au funcționat gateri încă de pe vremea când pădurea era proprietatea Mănăstirii Slatina. Este greu de spus dacă, dincolo de a tăia arbori și de a le folosi lemnul, oamenii acelor vremuri făceau ceva pentru întreținerea pădurii, pentru sănătatea ei. Dar, după anul 1900, după ce pădurile din zonă au intrat în administrarea Domeniului Coroanei, lucrurile s-au petrecut în limitele unor acțiuni planificate din perspectivă științifică. De altfel, primul amenajament silvic al pădurilor noastre a fost alcătuit, după reguli judicioase, moderne, între anii 1903 și 1905. Sigur, cele două războaie mondiale au influențat gospodărirea fondului forestier și la noi, ca în toate regiunile țării. După 1945, au fost momente, episoade în care pădurea a fost tratată după sfaturile rușilor sovietici, cu urmări dintre cele mai nedorite. Dar, în timp, lucrurile s-au echilibrat și pot să spun că acum ne aflăm într-o situație normală, într-o situație în care controlăm în cunoștință de cauză fenomenul și asigurăm o dezvoltare sănătoasă, armonioasă a pădurilor din zona noastră de responsabilitate.

(continuare în pagina 3)

DESCHIZĂTORI DE DRUMURI ÎN TURISMUL DE SUB CULMEA STĂNIȘOAREI

Una dintre primele construcții apărute în zona pe care o numim satul de vacanță Pojorâta aparține familiei Rodica și Vasile Cîrjă.

(continuare în pagina 4)

Primăvara - anotimpul curățeniei

Odată cu primele semne ale primăverii, primăria Mălini a finalizat toaletarea arborilor de pe marginea șoselei principale. Au fost tăiate, strânse și îndepărtate crengile și s-au vărui trunchiurile copacilor.

De asemenea, au fost curățate și văruiute podurile și podețele.

Aceste acțiuni au constituit semnalul de începere a curățeniei de primăvară.

Cetățenii comunei sunt chemați să curețe, eventual să refacă, șanțurile din dreptul gospodăriilor, să îndepărteze iarba uscată, alte resturi vegetale, să strângă hârtiile și orice alt obiect aruncat pe marginea drumului.

Curățarea și înfrumusețarea zonei din dreptul fiecărei gospodării sunt operațiuni tradiționale efectuate de cetățenii comunei Mălini de-a lungul întregului an, dar mai cu seamă primăvara.

Sunt gesturi care dovedesc spiritul civic al cetățenilor, vrednicia lor, ambiția ca localitatea să arate mereu curată, proaspătă, frumoasă. Ca la Mălini!

PAȘTELE ÎN BUCOVINA

Potrivit unui contract de finanțare semnat de Consiliul Județean Suceava și Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului, în perioada care precede sărbătoarea Învierii Domnului au loc acțiuni în cadrul unui interesant proiect denumit „PAȘTELE ÎN BUCOVINA”.

Proiectul își propune dezvoltarea și consolidarea turismului intern prin sprijinirea promovării produselor specifice și a tradițiilor din Bucovina, în mod special prin promovarea obiceiurilor și tradițiilor din zonă prilejuite de marea sărbătoare creștinească a Învierii Domnului.

Beneficiarii principali sunt 114 unități administrativ teritoriale ale județului Suceava, inclusiv comuna Mălini.

Promovarea evenimentului „PAȘTELE ÎN BUCOVINA” se realizează printr-o campanie susținută pe două posturi de radio naționale, precum și în presa scrisă.

Un moment important l-a constituit participarea Consiliului Județean Suceava la Târgul Național de Turism, ediția de primăvară (10-13 martie 2011). În cadrul acestei manifestări, evenimentul „PAȘTELE ÎN BUCOVINA” a fost promovat prin distribuirea de materiale publicitare: 9.000 hărți, 30.000 broșuri, 1.500 ouă încondeiate, 3.000 DVD-uri cu un film de prezentare a acțiunilor specifice sărbătorilor pascale în Bucovina.

Proiectul „Paștele în Bucovina” se va concretiza printr-o serie de acțiuni care vor avea loc între 17 și 26 aprilie 2011. Aceste acțiuni vor fi structurate în cinci etape: „De Florii în Bucovina”, „Săptămâna patimilor”, „Veniți de luați lumină în Bucovina!”, „Săptămâna luminată în Bucovina!” și „Plantează copacul tău în Bucovina”.

INFORMAȚIE DE ULTIMĂ ORĂ

LA MĂLINI FUNCȚIONEAZĂ UN BIROU NOTARIAL

În centrul localității Mălini, într-un spațiu de la Căminul Cultural, funcționează de puțin timp un birou notarial.

Marti, miercuri și joi, între orele 9 și 12, locuitorii comunei noastre pot solicita întocmirea oricărui act notarial – contracte de vânzare-cumpărare, donații, moșteniri (succesiuni), procuri, legalizări copii acte, legalizări declarații necesare la diferite instituții.

Doi tineri și pricepuți notari, Bogdan Dumitru Dîmbu și Nicolae Dragoș Apostol, vor asigura operativ corectitudinea și legalitatea oricărui act întocmit aici.

Existența unui birou notarial va scuti locuitorii comunei Mălini de deplasări la Fălticeni sau Suceava și îi vor ajuta să facă economii de timp și bani.

Citiți în pagina 4

DESTINE ÎN FURTUNA VIETII

ATENȚIE LA DRUMURILE DE ȚARINĂ!

Primăria Mălini are în vedere executarea unor lucrări la drumurile de țarină: repararea și nivelarea cu autogrederul, precum și operațiuni de balastare.

În legătură cu acest lucru, deținătorii de utilaje și atelaje agricole, agricultorii în totalitatea lor sunt rugați ca la arat sau discuit să protejeze suprafața drumurilor de țarină: să păstreze un minim de distanță între ogor și drum și să nu depoziteze pe suprafața acestuia resturi vegetale sau lemne.

Trebuie manifestată multă grijă pentru ca în urma lucrărilor agricole să nu fie îngustate drumurile de țarină. Îngustarea acestora ar conduce la îngreunarea circulației, în ideea că nu ar putea trece un vehicul pe lângă altul.

De asemenea, se solicită protejarea șanțurilor de la capetele ogoarelor. Obturarea lor sub orice formă va împiedica scurgerea normală a apelor pluviale și va spori pericolul de inundație a suprafețelor însămânțate.

ÎNVĂȚÂND ABECEDARUL NESCRIS AL ETICII UMANE

Suntem bucuroși să consemnăm, în paginile publicației noastre, o frumoasă și interesantă acțiune a elevilor din clasele a II-a „A” și a IV-a „A” din cadrul Școlii „Nicolae Labiș” din Mălini.

Ce s-a întâmplat? În ziua de 1 martie 2011, în Ziua Mărțișorului, copiii din cele două clase au vizitat Unitatea de Asistență Medico - Socială din vecinătatea școlii și au oferit pacienților și personalului așezământului mărțișoare confecționate de ei, precum și dulciuri. Mare și plăcută surpriză pentru cei care au primit; bucurie și satisfacție pentru cei care au dăruit.

Încurajați de succesul acțiunii lor, școlarii din cele două clase au revenit în locul primei fapte la 8 Martie. De această dată (unii dintre ei îmbrăcați în costume naționale) pentru a oferi doamnelor felicitări confec-

ționate de ei și, de asemenea, dulciuri. Și, pentru ca sărbătoarea să fie deplină, copiii au interpretat cântece adecvate momentului, precum și tradiționala urare „La mulți ani!”

Câtă bucurie și câtă alinare vor fi adus acești micuți generoși în sufletele femeilor (unele în vârstă, altele foarte bolnave) din această unitate de asistență medico - socială!

Așa cum am aflat, aceste acțiuni nu sunt întâmplătoare, nu sunt singulare, ele fac parte din proiectul „Alături de semenii noștri”, proiect pentru realizarea căruia se lucrează de mai mult timp.

De altfel, elevii celor două clase au participat, în cadrul aceluiași proiect, la o acțiune de amploare națională. Este vorba de o acțiune cu caracter umanitar în sprijinul unei fetițe de clasa a III-a din Galați. Aceasta, pe numele ei Simona, su-

feră de leucemie și are nevoie de un tratament deosebit de costisitor. Copii din toată țara, între care și inimoșii școlari de la Mălini, au confecționat mărțișoare și felicitări care au fost trimise la Galați pentru o expoziție cu vânzare, organizată la Muzeul de Științe al orașului, în scopul ajutorării fetiței bolnave.

Un gest important mai ales prin semnificațiile lui sufletești, omenști, un gest încărcat de bucuria și satisfacția de a participa la salvarea vieții unui semen aflat în mare suferință.

Sigur, trebuie să menționăm și contribuția hotărâtoare a învățătoarelor Rodica Ilie și Liliana Popescu la reușita acestor acțiuni. Cele două cadre didactice, coordonatoare ale proiectului „Alături de semenii noștri”, își conduc elevii dincolo de paginile programelor școlare și manualelor și-i învață abecedarul nescriș al eticii umane, îi învață să gândească, să simtă și să acționeze în spațiul inefabil al celor mai alese sentimente omenști.

La Școala „Nicolae Labiș” din Mălini are loc un proces complex de modernizare. În fotografie se poate observa noua înfățișare a unui pavilion mai vechi. La inițiativa primarului Petru Nistor s-au repartizat fondurile necesare pentru efectuarea unei ample lucrări de reparație a edificiului, atât în interior, cât și în exterior. În viitor aici va funcționa unul din atelierelor care vor forma mecanici forestieri ori lucrători în domeniul turismului.

„CARTEA NOASTRĂ CU VISE”

La Școala „Nicolae Labiș” din Mălini se derulează un interesant program de activități care vizează ridicarea calității educației pentru copiii din grupul țintă. Cinci cadre didactice vor lucra cu 45 de școlari în cadrul unor acțiuni recreative, de consiliere sau formativ-educative.

Acest program va concretiza proiectul „Cartea noastră cu vise”, proiect finanțat de Fundația „Soroș” și implementat prin „Educația 2000+”.

Bugetul cu care pleacă la drum proiectul „Cartea noastră de vise” este de 11.000 lei (noi).

Inaugurarea programului a avut loc marți, 15 martie 2011, în prezența elevilor din grupul țintă, a membrilor Consiliului Elevilor, a cadrelor didactice, a președintelui

Comitetului de Părinți, a directorului școlii, a unor reprezentanți ai comunității locale.

Concret, programul se va desfășura pe parcursul a opt luni, martie-octombrie 2011, și va fi alcătuit din ateliere de lectură, ședințe de consiliere, excursii, carnaval și o serbare de 1 iunie.

Cadrele didactice care vor însoți elevii în această frumoasă și binevenită aventură sunt profesoara Viorica Davidel, învățătoarele Mihaela Andrieș, Maricica Bârsanu, Rodica Ilie și Elena Sava. Acțiunea se va desfășura în parteneriat cu Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Suceava, reprezentat de profesoara psihopedagog Maria Hancea, și Comitetul de Părinți al școlii.

ACȚIUNI COMPLEXE DE MODERNIZARE LA ȘCOALA „NICOLAE LABIȘ” DIN MĂLINI

Școala de la Mălini a intrat într-un complex proces de modernizare.

În luna ianuarie, în corpul principal au fost schimbate toate ușile și toate geamurile. Lucrarea a costat 78.600 lei (noi), bani primiți de la Consiliul Județean Suceava, în urma unei inițiative a președintelui Gheorghe Flutur. Profesoara Ga-

briela Gogan, directoarea școlii, ne-a vorbit despre impactul acestei lucrări, despre faptul că sunt evidente urmările schimbărilor care au avut loc, sporirea confortului termic și estetic fiind remarcată atât de către elevi, cât și de cadrele didactice.

În perioada următoare se va

trece la punerea în practică a două programe foarte importante: reabilitarea interioară și izolarea termică exterioară a corpului principal.

Reabilitarea interioară va presupune înlocuirea instalației electrice, finisarea și văruierea pereților. De asemenea, se va da în funcțiune

centrala termică pe lemne pentru încălzirea interioarelor.

Cel de-al doilea program va consta în izolarea termică a întregii suprafețe a pereților exteriori, precum și instalarea pe acoperiș a unor panouri solare pentru producerea apei calde.

Pe lângă toate acestea, recent

Consiliul Local a aprobat fondurile necesare pentru construirea unui grup sanitar la nivelul exigențelor actuale, realizarea unei instalații pentru alimentare cu apă și conectarea la instalația de canalizare.

Iată un complex de lucrări la finalul cărora clădirea principală a școlii va arăta cu totul altfel, în întregul ei, și va putea primi, în sfârșit, autorizația de funcționare din punct de vedere sanitar.

◆ UNIVERSUL CREDINȚEI ◆ UNIVERSUL CREDINȚEI ◆ UNIVERSUL CREDINȚEI ◆ UNIVERSUL CREDINȚEI ◆ UNIVERSUL CREDINȚEI ◆

BISERICA DIN POIANA MĂRULUI - SEMN AL CREDINȚEI ȘI VREDNICIEI

Multă vreme, credincioșii din localitățile Poiana Mărului și Suha erau nevoiți să parcurgă distanțe mari pentru a merge la biserică – unii la Văleni, alții la Pâraie. De aceea, preotul Ioan Sălăgeanu împărtășește enoriașilor inițiativa sa de a construi un lăcaș de închinare la Poiana Mărului.

Terenul pentru viitoarea biserică, 93 de ari, a fost cumpărat la 15 mai 1919 de Ion Scutăreanu, Gavril Moglan și Ileana lui Ciuhan de la Gavril Gh. Croitoru și a fost donat parohiei – pe atunci parohia Văleni-Stănișoara.

Piatra fundamentală a fost pusă în 1921. Locuitorii participă cu însuflețire la ridicarea edificiului. Din păcate, preotul Sălăgeanu se îmbolnăvește. Pe de altă parte, fondurile străne inițial s-au epuizat, iar construcția se oprește. Lucrările stagnează timp de șapte ani, până când, în 1932, vine ca paroh preotul Corneliu Zaharescu. Acesta organizează un comitet care se ocupă de strângerea de fonduri și de reluarea construcției. Fiecare locuitor oferă din puținul pe care îl are pentru ridicarea lăcașului de rugăciune.

Construcția se realizează din piatră, cu ziduri groase și bine consolidate. Cel ce conduce lucrările este maestrul zidar Iacob Pizamosca, italian de origine, unul dintre cei ce au durat drumuri și poduri în zonă pe la anii 1907-1912. Cu excepția a două turnuri care au fost acoperite cu tablă, acoperișul bisericii a fost realizat din draniță. Inițial, interiorul a fost vărui și zugrăvit. Catapeteasma a fost lucrată din stejar și a fost sculptată de maestrul Ion Mancaș din Roman, în 1942.

Lucrările de construcție și finisare se încheie în 1942, pe vremea când preot paroh era Ilie Ilisei. Sfințirea bisericii, cu hramul „Sfânta Treime”, are loc la 12 mai 1942, cu participarea mitropolitului Moldovei și Sucevei, Irineu Mihălcescu. La acea dată biserica făcea parte din parohia Văleni - Stănișoara.

Edificiul a avut de suferit în vara lui 1944, când militarii germani au aruncat în aer podul din apropiere: în urma exploziei a apărut o fisură longitudinală.

În 1963, acoperișul a fost realizat în totalitate din tablă galvanizată și tot atunci s-a vărui exteriorul și s-au vopsit ușile și ferestrele.

Mai întâi a slujit la biserică din Poiana Mărului preotul Ilie Ilisei, de la sfințire și până în 1944. Apoi, până în 1947, oficiază slujbe aici preotul Gheorghe Vasiliu, iar din iunie 1947 și până prin anul 1982 – preot paroh este Ioan Iordăchescu, multă vreme el slujind la ambele biserici – și la cea din Văleni, și la cea din Poiana Mărului. Preotului Iordăchescu îi urmează tânărul preot Gheorghită Sava. Acum apar inițiative noi. Se curăță pereții interiori și exteriori, se îndepărtează tencuiala și zugrăveala veche, se

retencuiesc și se pictează interiorul și, pe anume spații, exteriorul; se construiește casa praznică și se ridică o monumentală cruce dedicată eroilor din zonă căzuți în luptele pentru patrie.

De asemenea, s-a găsit o soluție de consolidare a clădirii, de îndepărtare a urmărilor exploziei din august 1944. În anul 1996 are loc resfințirea bisericii.

De specificat că din anul 1994 parohia Poiana Mărului s-a desprins de Parohia Văleni - Stănișoara și este parohie de sine stătătoare.

Biserica din Poiana Mărului înfruntă vremurile ca semn al credinței și vredniciei slujitorilor ei, precum și a enoriașilor de pe aceste frumoase meleaguri.

Drum crucial

Ion Minulescu

*Pe scara sufletului meu
M-am întâlnit cu bunul Dumnezeu -
Eu coboram mâhnit din conștiința mea,
Iar El urca surâzător spre ea...*

*Și ne-am oprit la jumătatea scării
Încrucșându-ne în clipa întâmpinării
Săgețile perechilor de ochi, ca de-obicei
-
Ah! ochii Lui cum semănau cu ochii mei!*

*Pe scara sufletului meu
M-am întâlnit din nou cu Dumnezeu -
El cobora solemn din conștiința mea
Iar Eu urcam surâzător spre ea!*

ÎN SLUJBA „TEZAURULUI VERDE”

(urmare din pagina 1)

- Vorbind despre dezvoltarea pădurii, vorbim și despre împăduriri, despre producerea puieților. Ce se întreprinde la dumneavoastră din această perspectivă?

- La nivel național, există un mare deficit de puieți. În ultimii douăzeci de ani s-au tăiat neplanificat păduri de pe suprafețe foarte mari. La fel, între anii 2002 și 2005, vântul a produs daune considerabile. Bineînțeles, ne aflăm și noi în rândul celor care trebuie să producă puieți. Disponem de un solar modern și de aproximativ 2,5 hectare pepinieră. Producem, mai ales, puieți de molid. În 2011 vom mai amenaja ca pepinieră o suprafață de încă 1,2 hectare. Pentru puieți de brad, avem o pepinieră de 18 ari la Nemțișoru.

Ciclul de producere a puieților – solar, pepinieră – este de trei ani. Iar noi, la această dată, producem 100.000 puieți într-un asemenea ciclu.

Desigur, pe lângă producerea puieților, noi acționăm pentru efectuarea, la nivelul necesarului, a lucrărilor de împădurire și de îngrijire a pădurilor.

- Pădurea se îngrijește, crește, se dezvoltă, dar vine și momentul tăierii, a recoltării, cum spuneți dumneavoastră. Ce și cât s-a recoltat anul trecut, în 2010, din pădurile gospodărite de Ocolul Silvic Mălini?

- În 2010, din pădurile noastre s-a recoltat, de către agenții economici din zonă, cantitatea de 98.000 metri cubi: 62.000 metri cubi rășinoase și 37.000 metri cubi foioase. Valoarea materialului recoltat se ridică la 8.400.000 lei (noi).

- Am înțeles că, în economia celor peste 18.000 de hectare din responsabilitate, aveți și elemente cu totul deosebite, curiozități interesante...

- Așa este. Un exemplu ar fi pădurea Prisos. Aceasta se dezvoltă pe o suprafață de 90 hectare, suprafață pe

care întâlnim stejari și goruni de peste 140 de ani, tei de 120-125 ani, carpeni, frasini și cireși de 120-125 ani. Tot aici, în pădurea Prisos, crește o plantă foarte rară, cu o floare încântătoare – se numește Papucul Doamnei și face parte din familia orhideelor. Cum spuneam, este

o plantă foarte rară, foarte frumoasă și înfloarește în luna mai.

La fel, în pădurile de la Dohotaru și Valea Colibei, crește tisa, un arbore din genul Taxus (taxus baccata) care poate trăi și 2000 de ani.

- La un moment dat, din pădurile de pe valea Suhei Mari, vânătoarea s-a soldat cu trofee foarte valoroase. Ce ne puteți spune despre ce se întâmplă acum în acest domeniu?

- Vânăatul și vânătoarea intră în continuare în zona noastră de interes. Pe timpul iernii asigurăm hrană: porumb și sare pentru mistreți; fân și sare pentru cervide.

Populația de mistreți este într-un echilibru stabil, apropiat de optim. În ceea ce privește cervidele, situația nu este multumitoare. Oricum, în anul 2011, vom acorda mai multă atenție acestui domeniu.

- Știți că aveți preocupări și în domeniul turismului.

- Avem amenajat pentru turism cantonul de la Plai Bătrân, iar uneori suntem solicitați pentru a pune la dispoziție cabana de vânătoare de la Nemțișoru. Cu cabana de la Nemțișoru avem planuri interesante. Aici urmează să aibă loc transformări structurale, o adevărată reconstrucție. În final, la Nemțișoru vom avea condiții foarte bune pentru turismul cinegetic și nu numai.

- Domnule inginer, în finalul discuției noastre, vă rog să vă referiți, pe scurt, la obiectivele principale pentru 2011.

- Toate acțiunile noastre vor urmări îngrijirea pădurii, apărarea integrității și sănătății acesteia, precum și întărirea prestigiului tutu-

Inginerul Ciprian Cimbru s-a născut la Mălini, în ziua de 1 aprilie 1978.

A urmat cursurile școlii generale în localitatea natală, iar între anii 1992-1996, cursurile Liceului Silvic de la Câmpulung Moldovenesc.

Apoi a studiat la Facultatea de Silvicultură din Suceava (1996-2001). În 2006 a susținut masteratul în domeniul certificării pădurilor.

A lucrat inițial la Institutul de Cercetare și Amenajări Silvice Roman. Din 2002, se află la Ocolul Silvic Mălini unde primește atribuțiuni ca șef district (în două rânduri) și șef birou fond forestier.

Din 2009, este șeful Ocolului Silvic Mălini.

ror ce slujesc „tezaurul verde” al țării în zona noastră. Trebuie să fim un administrator responsabil, prin dimensiunea și calitatea lucrărilor de regenerare, îngrijire și conducere a arborilor, prin promovarea unui management performant în gestionarea fondului forestier și valorificarea resurselor pădurii.

Interviu realizat de Dumitru AMARIEI

La taifas cu farmacistă

Silvoterapia este o străveche metodă terapeutică de prevenire și vindecare a bolilor cu ajutorul mugurilor, acelor, mlădițelor tinere, conurilor și rășinilor de conifere.

Această metodă a fost recunoscută științific relativ târziu, prin anul 1927, când a fost integrată într-o disciplină medicală complexă - BALNEOCLIMATOLOGIA. Leacurile obținute din conifere au, în primul rând, acțiune antibacteriană și, în al doilea rând, sunt un imens rezervor de nutrienți. De aceea, gama afecțiunilor ce răspund la acest tip de tratament este foarte vastă, de la

afecțiuni pulmonare până la cele dermatologice, neurologice, digestive, reumatismale. Administrarea tratamentelor poate fi internă (infuzii, decocturi, macerate, siropuri, uleiuri eterice, tincturi) sau externă (băi, comprese, cataplasme, masaj). Băile cu produse din conifere sunt indicate în nevralgii de orice natură.

Acele tinere de brad recoltate în perioada noiembrie-martie au o cantitate ridicată de vitamina C.

Din mugurii de brad se poate prepara (la domiciliu) un sirop (cu zahăr, de preferat zahăr brun) la cald sau la rece (prin macerare 7-10 zile; un strat de muguri de brad spălați, zvântați, un strat de zahăr, în borcane de sticlă, de preferat verde).

Siropul obținut astfel (nu prin fierbere) are culoarea galben-verzuie și este foarte aromat. După macerare, se stoarce prin tifon, se păstrează în sticle etanș închise, la rece. Acest sirop poate fi combinat (sau nu) cu propolis, echinacea, extract de patlagină, extract de lemn dulce etc. În farmacii se găsesc aceste combinații mai sus enumerate.

Rășinile de conifere (brad, pin, molid) sunt cunoscute datorită acți-

nilor antibacteriene. Nu trebuie să uităm un lucru – rășina apare în locul unde arborele este rănit – este un plasture împotriva uscăciunii și a pătrunderii microorganismelor cicatrizând rana. Dintre conifere cea mai mare cantitate de rășină o produce pinul, rășină ce poate fi recoltată prin rezinaj (tăieturi prin care se scurge rășina în vase colectoare) fără a periclita arborele (un pin bătrân poate da

durerilor de piept și ca fortifiant pulmonar.

Ceaiul cald din conurile verzi, băut cu înghițituri mici – primăvara – este eficient în dureri de stomac sau în tratamentul bolilor de inimă.

Fiertura (decoctul) din cucuruz de brad, ținută în gură, calmează durerile dentare.

Tinctura preparată din rășină de brad și-a dovedit eficiența în tratamentul numeroaselor afecțiuni gastroenterologice, circulație periferică deficitară, anemie, gripă, boli pulmonare, reumatismale,

nevroze, anorexie (lipsa poftei de mâncare). Tinctura poate fi preparată astfel: în 20 de linguri alcool de 70 grade se pun 4 linguri de rășină. Se macerează 5 zile, se strecoară, se păstrează în sticle mici (brune) și se administrează 20 picături diluate în 100 ml apă de trei ori pe zi, timp de șase săptămâni.

Din rășinile de conifere (dar și din ramurile tinere) se obțin uleiuri esențiale care, de asemenea, sunt foarte mult utilizate în scop terapeutic.

În tusea însoțită de secreție abundentă mucopurulentă se recomandă (și) inhalajii (aerosoli) cu următorul amestec: se iau cantități egale de ulei de brad, ulei de pin și ulei de molid, din acest amestec se pun câteva picături într-un vas emailat sau sticlă termorezistentă în care se află apă fierbinte și se inspiră vaporii degajați (capul fiind acoperit cu un prosop sau o basma de lână) circa 10-20 minute; aspirarea făcându-se alternativ pe nas și gură. Dacă aveți un ten sensibil acesta poate fi acoperit cu o cremă grasă înainte de a face inhalajii. Important este ca aerosolii să fie practicați seara înainte de culcare pentru a nu mai ieși la aer rece. Aceste uleiuri

SILVOTERAPIA

1kg rășină recoltată). Rășina purificată având consistența mierii poartă numele de terebentină, iar produsul care rămâne după distilare este cunoscut sub numele de colofoniu sau sacăz.

Terebentina este mult utilizată în industria medicamentelor (și nu numai), la prepararea diverselor unguente, soluții pentru frecții, masaj. Din bătrâni s-au transmis, din generație în generație, diferite combinații, produse, alifii (iruri) ce au la bază și rășinile de conifere. În unele zone ale Moldovei, rășina se combină cu ceară de albine, unt proaspăt de oaie, scrum de copită de cal și coajă de lemn dulce plămădite în rachi (7-10 zile), apoi fierte până la obținerea unui ir miraculos (unguent).

În această „bază” pot fi încorporate extracte de coada șoricelului, mușețel, rostopască, sunătoare. După solidificare, se păstrează la rece. Aceste „iruri” pot fi aplicate pe frunze de varză (crude, proaspete), iar cu acestea se „oblojesc” rănilor (dermatologice), „junghiurile” articulare, „bubele rele”, zgaibele.

Ceaiurile și siropurile din ramurile tinere se folosesc în tratamentul tusei,

Un copac al sănătății - pinul

de conifere au acțiune antiinflamatoare și antiseptică la nivelul căilor respiratorii. În farmacii se găsesc produse din conifere. Dat fiind faptul că în această perioadă ne confruntăm cu o creștere a numărului de viroze respiratorii însoțite de tuse, vă recomandăm ceaiul antitusiv produs de „Alevia”, ce are în compoziție muguri de pin, patlagină, sovârf, fenicul, cimbrisor, tei, lemn dulce, soc, mușețel, ghimbir. Este eficient atât în tusea seacă cât și în cea productivă. Pinul este revigorant și dezinfectant.

Nevrozele astenice, oboseala cro-

nică pot fi atenuate cu o baie caldă în care se pune un decoct din 7 linguri de ace de pin care se fierb în 2 litri de apă, iar după 15 minute se strecoară. Pentru masaj se poate folosi uleiul eteric de pin: 25 picături + 50 ml ulei de măsline. Se masează ceafa, brațele, tălpile timp de 7-10 zile la rând.

Mugurii, scoarța, rășina de molid sunt bogate în tanin, vitamina C, uleiuri eterice și au acțiune depurativă excelentă, antiseptică și cicatrizantă.

Farmacistă Teodora PLĂCINTĂ

UN NOU CABINET STOMATOLOGIC

Recent s-a deschis, la Mălini, un nou cabinet stomatologic. Se numește „Malident” și va funcționa în apropierea centrului localității, pe strada Principală, la nr. 209. Din informațiile pe care le avem, aici va lucra doctorița Sandu Dalia, care va efectua extracții dentare prin mijloace moderne, estetică dentară, bijuterii dentare, proteze totale sau subtotale și lucrări ceramice. Program de lucru: luni, miercuri și vineri – de la 7.30 la 14.30; marți și joi – de la 13.30 la 19; iar sâmbătă – de la 10 la 15. Pentru programări și alte informații puteți folosi numărul de telefon fix 0230/210.929 și numerele de telefon mobil 0765.720.359 și 0745.331.164.

DESCHIZĂTORI DE DRUMURI ÎN TURISMUL DE SUB CULMEA STĂNIȘOAREI

Una dintre primele construcții apărute în zona pe care o numim satul de vacanță Pojorâta aparține familiei Rodica și Vasile Cîrjă.

Clădirea a fost terminată în 2003 cu scopul declarat de a fi folosită pentru turism. Așezată pe un loc foarte bine ales, construcția s-a dovedit a fi una cochetă, caldă, primitoare. Cele două saloane de la parter și cele cinci dormitoare de la etaj sunt mobilate și utilitate cu inspirație și bun gust, asigurând un confort deplin.

Proprietarii au adoptat un tip de turism în care oaspeții să se simtă ca la ei acasă. Adică gazdele oferă spații de cazare și condiții pentru ca turiștii să-și gătească singuri hrana: bucătărie complet utilată, tacâmuri, veselă, aragaz, trei frigider, iar afară au la dispoziție un grătar. Casa este pregătită să primească oaspeți atât vara, cât și iarna. Pe lângă bunul gust cu care au fost realizate interioarele, la Casa Cîrjă mai există o notă cu totul evidentă, notă dată de ordinea și curățenia

Un salon amenajat simplu, elegant, cu bun gust

desăvârșite.

După ani de activitate neîntreruptă, serviciile oferite de familia Cîrjă au devenit cunoscute și apreciate. Așa că aici vin și revin turiști din Iași, Botoșani, Fălticeni și chiar din străinătate.

Domnul Cîrjă susține că dacă ar fi să mai construiască o asemenea clădire ar proceda într-un mod diferit, experiența oferindu-i soluții noi, mai interesante. Sigur, întotdeauna există loc de mai bine. Cu toate acestea, se poate spune că fa-

Dormitorul albastru

milia Cîrjă face o treabă foarte bună, activitatea dumnealor Vasile și Rodica fiind una de pionierat, de

deschizători de drumuri în ale turismului în zona noastră, aici, sub Culmea Stănișoarei.

Destine în furtuna vieții

Ceea ce veți citi sub acest titlu ar putea părea o ficțiune, ar putea părea rolul imaginației unui romancier, a unui autor dramatic. Dar nu este așa! Autorul întâmplărilor pe care le veți afla este viața.

Fiecare om are viața lui, are povestea vieții lui: un șir de întâmplări dorite sau nedorite, plăcute sau neplăcute, fericite sau nefericite – tot ceea ce alcătuiește fluviul tumultuos al unui destin. Important este să rezisti încercărilor. Să rezisti și să supraviețuiești.

Despre un om care a rezistat tuturor încercărilor pe care viața i l-a adus în față vom vorbi în cele ce urmează. Despre destinul unui om și, implicit, despre drama multiplă și dureros de adevărată a unei familii.

Vârvara Tataru a împlinit zilele trecute 92 de ani. S-a născut la 8 martie 1919, în localitatea Pipirig, județul Neamț, într-o familie relativ numeroasă și săracă. Când i-a venit vremea s-a măritat, a făcut un copil, dar căsătoria nu a rezistat mult timp. După o vreme, l-a cunoscut pe Alexandru Tataru. Și-a luat copilul de mână și a trecut muntele pentru a veni după noul ei soț, la Văleni. Alexandru l-a adoptat pe fiul ei, pe Ionel. Au trăit într-o căsuță de doar câțiva metri pătrați, căsuță din care sărăcia nu a lipsit niciodată. La un moment dat, Alexandru s-a îmbolnăvit, iar boala avea să-i aducă sfârșitul. A fost o lovitură cumplită: s-a trezit singură, într-un loc străin, fără un venit sigur și cu un copil de crescut. Dar, de dragul copilului, de dragul vieții a trebuit să continue. A lucrat prin sat „cu ziuă”, iar de la un punct a primit o pensie de urmaș.

„Nu mare lucru – spune țata Vâr-

CRONICA UNEI FAMILII MONDIALIZATE ȘI TRISTE

vara. Dar decât deloc, mai bine așa!”

S-a luptat cu zădărniciile vieții în fiecare zi și a ajuns să-și vadă băiatul însurat, la casa lui. Mai greu, mai ușor, Ionel și Milixina, soția lui, și-au încropit o gospodărie: o căsuță, un grajd, acareturi. Împreună, au adus pe lume 12 copii. Greu de întreținut 12 suflete! Îi mai ajuta și țata Vârvara, după puterile sale. Viața avea să fie

demersurile necesare pentru a le lua cu el în America. Din nou un moment greu pentru familia Tataru, din nou o încercare dramatică. Le dai, pleacă, dar unde ajung, ce se va întâmpla cu ele? Refuzi oferta, dar ce viitor vor avea aici, într-o familie atât de numeroasă și atât de săracă.

Până la urmă, fetițele au plecat și multă vreme nu s-a știut mare lucru despre ele.

nav, aproape incapabil să muncească, și Vasile. Bătrâna le face mâncare, le spală, are grijă de ei.

Dar din nou lovește destinul neîndurător. În condiții neelucidate, se înecă Vasile. Nimeni nu știe ce s-a întâmplat și cum se explică faptul că un om tânăr se înecă în apa adâncă de doar câțiva centimetri.

Însă vremea nu se oprește niciodată. Ionel, grav bolnav, face crize cumplite mai ales după ce consumă alcool. Probabil, cuprins de o astfel de criză, cade peste focul din coliba mamei lui. Vârvara îl găsește în flăcări, încearcă să-l salveze, dar prea târziu: în câteva ore se stinge și Ionel.

Și iat-o pe Vârvara Tataru singură pe lume. Dar un spirit bun o întreține, o plută nevăzută o duce pe valurile vieții. În fiecare zi pe drum, la o nepoată, la o cunoștință, la o prietenă. În fiecare sărbătoare, la biserică. Se dovedește a fi o femeie puternică, vrednică, iar unul dintre darurile sale neprețuite pare a fi simțul umorului.

- Ei, dragul mamei, îmi spune adesea țata Vârvara, dacă nu-i cum trebuie, îi bine așa cum este. N-a fost ușor, dar uite că am trăit până amu! Parcă nu aș vrea să mor până nu le văd pe fetele din America.

Lumina pe care o așteaptă țata Vârvara există ca atare. Cele cinci fete, adoptate de doctorul american, au crescut frumos, și-au ales profesiunile potrivite și privesc încrezătoare, optimiste la viitor. Cea mai mare, Marinica, este ofițer al armatei Statelor Unite ale Americii, s-a căsătorit și are un copil. Alături de soțul său, execută misiuni de luptă în Irak.

Din informațiile pe care le are sora lor, Milica, Gabriela a absolvit un colegiu de istorie-geografie,

O viață ca o dramă: Vârvara Tataru, 92 de ani

Elena este doctor veterinar, Luminița este ziaristă, iar Adriana este în ultimul an de studiu la un colegiu.

Aflând că sunt sănătoase, că trăiesc în condiții deosebite și că fiecare are o perspectivă profesională sigură, nu putem să nu ne gândim la cel care le-a luat din Văleni și le-a dus spre bine, spre frumos, spre împlinire. Ce suflet are acel om! Ce generos poate fi! Și cât de mult îi poate iubi pe semenii săi! Ne aflăm în fața unei opere cu adevărat umane, incredibil de umane!

Vârvara Tataru a trăit intens 92 de ani, mai mult greu decât ușor. Disparația unora dintre cei dragi și apropiati, mai întâi a lui Alexandru, apoi moartea zguduitoare a Milixinei, a lui Gheorghe, a lui Vasile și a lui Ionel, i-a marcat, desigur, dramatic existența, până la disperare. Totuși, nu a capitulat. S-a ridicat din acele grozăvii ale vieții și a mers mai departe. A avut mare credință, mare încredere și mare speranță. Cum mai are și acum când așteaptă să-și vadă nepoatele din America, nepoata și nepoții din Italia. Până la urmă, vorbim de o familie împrăștiată în toată lumea. O familie mondializată, cum ar spune un sociolog. Mondializată și foarte tristă...

Dumitru AMARIEI

Cele cinci surori Tataru, din Văleni - Stănișoara, România, trăiesc fericite visul american

neîndurătoare cu familia lor: Milixina se stinge de tânără și lasă în urma ei 12 copii, unii cu vârste între 2 și 5 anișori.

- Vai, mare nenorocire, mare durere – își amintește țata Vârvara. Adriana, care abia învățase să vorbească îl ruga pe preot: „Părinte n-o lua pe mama! Las-o pe mama acasă!” Mă mir că nu am murit și eu atunci. Dar Dumnezeu mi-a dat putere ca să trăiesc. Să pot să-i ajut. Să-i văd oleacă mai răsăriți...

Despre drama familiei Tataru s-a aflat peste tot. Până la urmă, cinci fetițe, cele mai mici ca vârstă: Gabriela, Maria (Marinica), Adriana, Luminița și Elena, au ajuns la un cămin de copii, în întreținerea statului.

Dar despre soarta acestor fetițe mai află și un cetățean american, Robert Cornifild, medic în statul Michigan, undeva în nord-vestul Statelor Unite ale Americii. Face

Odată cu cele cinci copile, doctorul Cornifild a luat și o femeie de la căminul de copii unde se aflau acestea. Ea a avut grijă de fetițe, acolo în Michigan, în casa doctorului Cornifild, timp de șapte ani de zile.

Viața merge înainte, iar Vârvara trebuie să-și ajute fiul, să-și ajute ceilalți șapte nepoți. Nu trec mulți ani și o nouă nenorocire se abate asupra familiei Tataru: moare fără cauze cunoscute unul dintre băieți, Gheorghe.

- A mâncat la mine, își amintește Vârvara, și a plecat cu Ioana, sora lui, să facă lemne. Nu știu cum a fost, că numai a murit.

În timp, și starea sănătății lui Ionel se agravează. Totuși, copii cresc. Două fete, Ioana și Milica, se căsătoresc.

Petru, Ionuț și Mihaela pleacă la lucru în Italia. Rămân în apropierea Vârvarii Ionel, bol-

Redactor: Dumitru Amariei

Procesare texte: Ionela Panțiru

Tehnoredactare: Răzvan Guzu

Tipografia CELESTIN - Suceava